

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Asan/2/2017
Identifikačné číslo spisu: 5016200243
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5016200243.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci sťažovateľa (pôv. žalobcu): W. T., narodená XX.XX.XXXX, A., právne zastúpenej: JUDr. Michal Brož, advokát, A. Bernoláka 6, Ružomberok, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline, Krajský dopravný inšpektorát, Kuzmányho 26, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-3/2016 zo dňa 05.02.2016, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/32/2016-63 zo dňa 15.11.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa ustanovenia § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-3/2016 zo dňa 05.02.2016, ktorým žalovaný zamietol odvolanie sťažovateľa a potvrdil prvoinštančné správne rozhodnutie č. ORPZ-DK-ODI4-P-70/2015 zo dňa 29.10.2015, ktorým bol sťažovateľ uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len „zákon o priestupkoch“) s tým, že od uloženia sankcie sa podľa § 11 ods. 3 zákona o priestupkoch upustilo, pretože k náprave sťažovateľa ako páchatel'a postačilo samotné prejednanie priestupku. Náhradu trov konania krajský súd sťažovateľovi nepriznal.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia krajský súd konštatoval, že správna žaloba nebola dôvodná, preto ju ako nedôvodnú zamietol.

3. K žalobnému bodu, v ktorom sťažovateľ tvrdil, že došlo k procesnému pochybeniu správneho orgánu prvého stupňa, ktorý neprejednal priestupkové veci týkajúce sa dopravnej nehody vo vzťahu k všetkým účastníkom dopravnej nehody (k žalobkyni, jej manželovi a vodičovi motorového vozidla J. Y.) v

jednom konaní, krajský súd uviedol, že boli splnené podmienky § 57 zákona o priestupkoch, aby správny orgán viedol spoločné konanie. Napriek tejto skutočnosti krajský súd nezistil, že by postupom správneho orgánu došlo k vade konania, ktorá mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, keď je výlučne v kompetencii správneho orgánu a jeho správnej úvahe, či konkrétnu vec prejedná v spoločnom konaní, alebo veci vylúči na samostatné konania.

4. V ďalšom uviedol, že v konaní nebolo možné akceptovať námietku sťažovateľa, že uvedeným postupom (nekonania v spoločnom konaní) bolo v konečnom dôsledku sťažovateľovi odopreté právo poškodeného z dopravnej nehody uplatňovať si svoje práva v priestupkovom konaní, ktoré sa viedlo voči J. Y. - vodičovi motorového vozidla ako účastníkovi dopravnej nehody, pretože predmetom preskúmania napadnutého rozhodnutia je rozhodnutie o vine sťažovateľa zo spáchania priestupku. Sťažovateľ nemôže vo vzťahu k preskúmanému konaniu, v správnej žalobe, ktorú podal, a ktorú viedol krajský súd v konaní 20S/32/2016, uplatňovať námietky iné, než vo vzťahu k rozhodnutiu správneho orgánu o jeho vine zo spáchania priestupku.

5. V preskúvanom konaní sťažovateľ postavenie poškodeného nemal. Bol obvinený z priestupku a právoplatným rozhodnutím správneho orgánu uznaný vinným z priestupku. Pokiaľ existuje právoplatné rozhodnutie príslušného orgánu o spáchaní priestupku zo strany sťažovateľa a právoplatné rozhodnutie o uznaní viny sťažovateľa zo spáchania konkrétneho priestupku, i keď je bez pochyb, že v súvislosti s preskúvanou dopravnou nehodou utrpel ťažkú ujmu na zdraví, nemôže mať podľa názoru krajského súdu v tejto veci sťažovateľ aj status poškodeného v konaní. Preto tento argument sťažovateľa vyhodnotil krajský súd ako nedôvodný a ako už uviedol vyššie, pokiaľ správne orgány nekonali v spoločnom konaní, táto skutočnosť nemá vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

6. V ďalšom konštatoval, že správny orgán nemôže žiadnymi donucovacími prostriedkami svedka, ktorý sa dostaví na základe riadneho predvolania pred správny orgán a v súlade so zákonom je poučený, donútiť vypovedať. Ani priestupkový orgán nemal prostriedky, keďže mu takéto prostriedky zákon nedelegoval, aby „vynucoval“ výpoveď svedka. Z tohto dôvodu je potom bez relevancie argument, že svedok v rozpore so zákonom odoprel vypovedať, keď „donútenie svedka vypovedať“, zo strany priestupkového orgánu, nemá oporu v zákone, navyše svedok okrem toho, že odmietol vypovedať aj zotrval na doterajších výpovediach a považoval ich za pravdivé.

7. Krajský súd neakceptoval žalobnú námietku o procesnom pochybení správneho orgánu v súvislosti s výsluchom svedka J. Y., a v tej súvislosti aj s neodstránením rozporov vo výpovediach sťažovateľa a uvedeného svedka. Krajský súd konštatoval, že tak vodič motorového vozidla, ako aj sťažovateľ a jeho manžel popisovali skutkové okolnosti dopravnej nehody zo svojho pohľadu, zo svojho hľadiska, každý pri svojom osobitnom individuálnom vnímaní, a keďže neexistovali iné osoby - svedkovia dopravnej nehody, nie je ani možné, okrem odborného hľadiska, ktoré je vyjadrené v odbornom vyjadrení znalca z odboru doprava cestná vyhodnocovať a posudzovať hodnovernosť, a teda aj pravdivosť jednotlivých výsluchov sťažovateľa a Y. v tomto kontexte a v tomto smere. Tento žalobný bod vyhodnotil krajský súd ako nedôvodný.

8. Pokiaľ sťažovateľ tvrdil, že správne orgány neakceptovali názory Krajskej prokuratúry v Žiline k otázke stanovenia viny osoby, ktorá bola zodpovedná za vznik dopravnej nehody, správny súd poukazuje, že žalovaný a prvostupňový správny orgán je priestupkovým orgánom, je kompetentným orgánom prejednať a rozhodnúť v priestupkovom konaní, v súlade so zákonom o priestupkoch, vykonať konanie a vyhodnotiť a rozhodnúť, či sťažovateľ, ktorý bol obvinený zo spáchania skutkovej podstaty priestupku sa tohto konania aj dopustil, a to na základe právoplatného rozhodnutia o vine zo spáchania konkrétneho priestupku na základe konkrétnej skutkovej situácie. Preto bolo v plnej kompetencii správnych orgánov - žalovaného a prvostupňového správneho orgánu takto postupovať. Výlučne len tieto orgány, ako príslušné priestupkové orgány mali kompetenciu posúdiť, či sťažovateľ zavinil porušením právnych predpisov dopravnú nehodu, a teda či v konečnom dôsledku rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím, ktoré uznalo sťažovateľa vinným zo spáchania priestupku tak, ako je vymedzený vo výroku prvostupňového rozhodnutia, je súladné so zákonom. Preto

len dôkazy, ktoré boli vykonané v priestupkovom konaní a podklady rozhodnutia mohli byť východiskom pre rozhodnutie správnych orgánov v danej priestupkovej veci. Otázku uznania sťažovateľa vinným zo spáchania priestupku mohol v konečnom dôsledku posúdiť iba kompetentný orgán, ktorým bol žalovaný a prvostupňový správny orgán, a ktorým nebola ani Krajská prokuratúra v Žiline, ktorá nemá kompetenciu priestupkového orgánu v konaniach podľa zákona o priestupkoch. Preto krajský súd vyhodnotil, že je bez relevancie tvrdenie sťažovateľa, že správny orgán na názory krajskej prokuratúry, na ktoré poukazoval v podanej žalobe neprihliadal. Tento žalobný bod vyhodnotil krajský súd ako nedôvodný.

9. Pokiaľ sťažovateľ poukazoval na obsah odborného vyjadrenia č. 25/2015 zo dňa 27.02.2015 znalca Ing. F., a poukazoval, že F. jednoznačne konštatoval, že sťažovateľ nevytvoril vodičovi motorového vozidla náhlu prekážku, krajský súd poukázal, že prvostupňový správny orgán, ako aj žalovaný poukazujú na závery znalca obsiahnuté v odbornom vyjadrení, ktorý okrem toho, čo uviedol sťažovateľ, konštatuje v závere III. strana 13, 14 a 15 odborného vyjadrenia, že analýzou nehodového deja bolo zistené, že chodci - sťažovateľ svojim správaním pri prechádzaní cez vozovku nevytvorili vodičovi vozidla Škoda Roomster prekážku náhlu, pri predchádzaní cez cestu chodci vodiča Škoda Roomster však obmedzili (v závere III., strana 14 odborného vyjadrenia). V ďalšej časti znalec konštatuje, že pokiaľ by vodič išiel povolenou rýchlosťou, teda 50 km/h a reakciou 0,5 sekúnd a polovičným spomalením, teda nábehu polovičného brzdného spomalenia 2,08 m/s² (brzdením miernym), aj tak by nezastavil s vozidlom pred koridorom pohybu chodcov, avšak by zabránil zrážke, pretože chodci by stihli prejsť na druhú stranu, a z uvedeného je zrejmé, že v tomto prípade by chodci svojim správaním vodiča obmedzili, vodič vozidla musel meniť rýchlosť jazdy. Súčasne znalec konštatoval, že vodič vozidla by nezastavil pred chodcami ani pri povolenej rýchlosti 50km/h, došlo by k zrážke, ak by reagoval rovnako, ako počas nehodového deja, a to tak, že by po uplynutí reakčného času jednej sekundy, nábehu brzdného spomalenia 0,2 s a nábehu plného brzdného spomalenia brzdil plným brzdným spomalením 4,16 m/s² a zatačal vpravo, ako počas nehodového deja, čo znamená, že v prípade, že by dodržal rýchlosť, neprekročil ju v rozmedzí 50-58 km/h, vykonal plné brzdné nasadenie, ale reagoval rovnako, čo sa týka pohybu volantu a vedenia smeru vozidla, ako počas nehodového deja, taktiež by zrážke s chodcami nezabránil. Znalec v posudku simuloval rôzne situácie, vrátane situácie, kedy by vodič iným spôsobom zareagoval ako v nehodovom deji - iným smerom viedol motorové vozidlo - pri plnom brzdnom spomalení alebo miernom brzdnom spomalení. Znalec však súčasne konštatuje, že chodci mohli zabrániť dopravnej nehode, ak by sa pred vstupom do druhej časti vozovky presvedčili, či môžu bezpečne prejsť cez vozovku a následne pokračovať, keď prichádzajúce vozidlo Škoda Roomster museli vidieť minimálne na vzdialenosť 35,8 m. Znalec bol aj vypočutý na pojednávaní dňa 29.10.2015 pred správnym orgánom. Tento konštatoval, že chodci svojim správaním donútili vodiča vozidla brzdiť šmykom, aby zastavil pred koridorom pohybu chodcov, a tým ho svojim správaním ohrozili aj obmedzili. Ďalej konštatoval, že z technického hľadiska vodič reagoval na chodcov správne, aj s následným zatačením vpravo, pretože vodič vozidla nemohol vedieť, či chodci nezastavia v jeho jazdnom pruhu alebo či budú pokračovať ďalej v chôdzi smerom ku krajnici.

10. Z obsahu administratívneho spisu aj z odborného vyjadrenia mal súd za preukázané, že k dopravnej nehode došlo vo večerných hodinách, v mesiacoch, keď vozovka bola šmykľavá s námrazou, bez posypu.

11. Podľa názoru krajského súdu len odborným vyjadrením príslušného znalca, tak ako aj vykonal dokazovanie priestupkový orgán, mohli byť posúdené príčiny vzniku dopravnej nehody. Znalec jednoznačne konštatoval aj zavinenie sťažovateľa na vzniku dopravnej nehody, keď okrem iného konštatoval, že vodičovi vozidla nevytvorili prekážku náhlu, avšak ho obmedzili a tým, že musel meniť rýchlosť jazdy a že reakcia vodiča, že zatočil volantom bola správna, nakoľko nemohol predvídať, ako budú chodci reagovať, či nezastavia alebo budú pokračovať ďalej s tým, že sťažovateľ mohol nehode zabrániť, ak by sa pred vstupom do druhej časti vozovky presvedčil, že môže bezpečne prejsť cez vozovku a následne pokračovať, keď prichádzajúce vozidlo Škoda Roomster musela vidieť minimálne na vzdialenosť 35,8 metra.

12. Krajský súd dospel k záveru, že závery znaleckého dokazovania jednoznačne preukazujú, že k dopravnej nehode došlo okrem iného aj zavinením sťažovateľa, potom rozhodnutie žalovaného a prvostupňové rozhodnutie, ktorým správny orgán uznal sťažovateľa vinným zo spáchania priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti premávky v súvislosti s porušením § 53 ods. 2, 3 a 4 je súladné so zákonom, vychádza z riadne zisteného skutkového stavu, ktorý má oporu v dostatočnom vykonanom dokazovaní. Z uvedených dôvodov krajský súd žalobu ako nedôvodnú, pri aplikácii § 190 S.s.p., zamietol.

13. Rozsudok napadol sťažovateľ kasačnou sťažnosťou, v ktorej ako sťažnostné body uviedol, že s poukazom na ustanovenie § 440 písm. g) S.s.p. je toho názoru, že pri rozhodovaní krajského súdu došlo k porušeniu zákona, keď súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia. Domnieval sa, že nesprávne právne posúdenie spočíva v nesprávnom výklade príslušných ustanovení zákona o priestupkoch a správneho poriadku týkajúcich sa jednak procesnoprávných väd konania vzniknutých v konaní pred správnym orgánom a jednak v hmotnoprávnom posúdení veci. Vyjadril názor, že súd pri svojom rozhodovaní nesprávne právne posúdil postup správneho orgánu spočívajúci jednak v nevedení spoločného konania a jednak v nezákonnom umožnení svedka Y. odoprieť svoju výpoveď.

14. S poukazom na ustanovenie § 57 ods. 2 zákona o priestupkoch uviedol, že správny orgán v prípade naplnenia zákonných predpokladov na spoločné konanie je povinný takéto spoločné konanie uskutočniť. Vylúčenie veci na samostatné konanie môže správny orgán uskutočniť iba v prípade, pokiaľ najprv začne spoločné konanie a následne, z dôvodov uvedených v ustanovení § 57 ods. 2 zákona o priestupkoch, vyčlení niektorý z prejednávanych priestupkov na samostatné konanie. V napadnutom rozhodnutí, resp. v konaní, ktoré mu predchádzalo správny orgán nezačal spoločné konanie vôbec a bez existencie zákonných predpokladov vec ihneď rozdelil na dve samostatné konania.

15. Poukázal na ustanovenie § 35 ods. 1 Správneho poriadku, ktoré zakotvuje všeobecnú povinnosť každého občana na výzvu správneho orgánu dostaviť sa na ústne pojednávanie a vo veci vypovedať. Zároveň zákonodarca stanovuje i výnimky z uvedenej všeobecnej povinnosti, avšak za splnenia konkrétnych zákonných dôvodov na odopretie svedeckej výpovede. Sťažovateľ mal za to, že dôvody na odopretie svedeckej výpovede sú taxatívne dané a je vecou správneho orgánu skúmať, či pri aplikácii tohto práva boli, resp. sú na strane konkrétneho svedka dané. Preto vyjadril názor, že správny orgán pri prejednávaní priestupku nepostupoval správne, keď umožnil svedkovi Y. odmietnuť vypovedať, nakoľko neboli splnené zákonné podmienky na odopretie výpovede svedka.

16. Sťažovateľ dodal, že umožnením odopretia výpovede svedka Y. došlo zo strany správneho orgánu zásadným spôsobom k porušeniu zákonných noriem upravujúcich konanie o priestupku s dôrazom na skutočnosť, že práve svedecká výpoveď vodiča motorového vozidla by mala zásadným spôsobom prispieť k objasneniu okolností a príčin jej vzniku. Rovnako tak je nutné zdôrazniť, že výpoveď svedka Y. mala prispieť k odstráneniu rozporov medzi jeho skoršou výpoveďou a výpoveďou sťažovateľa. V prípade, že správny orgán prostredníctvom opakovaného výsluchu svedka Y. nedostránil rozpory medzi jeho výpoveďou a výpoveďou sťažovateľa, možno takéto konania klasifikovať ako konanie v rozpore so zásadou dostatočne zistené skutkového stavu.

17. V ďalšom konštatoval, že z vykonaného dokazovania v správnom konaní nevyplýva, že by sťažovateľ zaviniel vznik dopravnej nehody tak, ako sa mu kladie za vinu. Z odborného vyjadrenia č. 25/2015 zo dňa 27.02.2015 vyhotoveného znalcom Ing. F. ani z iných vykonaných dôkazov nevyplýva zavinenie vzniku dopravnej nehody zo strany sťažovateľa. Znalec v žiadnej časti odborného vyjadrenia neustanovuje, že dopravnú nehodu z technického hľadiska zaviniel sťažovateľ. Znalec konštatoval, že chodci nevytvorili vodičovi motorového vozidla prekážku z technického hľadiska náhlu, t. j. sťažovateľ nevytvoril vodičovi motorového vozidla takú prekážku, ktorá je vytvorená na vzdialenosť kratšiu než na vzdialenosť, na ktorú mohol vodič z dovolenej, resp. primeranej rýchlosti zastaviť, pokiaľ nebol inak obmedzený. Nesmie ísť pri tom o oneskorenú reakciu vodiča. Zároveň poukázal na fakt, že z predmetného odborného vyjadrenia vyplýva skutočnosť, že vodič motorového vozidla v rámci nehodového deja sa jednak pohyboval motorovým vozidlom rýchlosťou 52- 58 km/h, pričom sa jedná o

rýchlosť vyššiu ako je v danom úseku cesty povolená, a jednak neskoro reagoval na pohyb chodcov po vozovke, keď na ich pohyb reagoval až v čase, keď sa títo nachádzali v strede vozovky.

18. Vyjadril názor, že správny orgán ako aj krajský súd nebral do úvahy skutočnosti svedčiace v prospech sťažovateľa, a to najmä skutočnosť, že vodič motorového vozidla zn. Škoda Roomster PRAKTIK ev. č.: NO-580-BM sa v čase pred vznikom dopravnej nehody pohyboval rýchlosťou vyššou ako je v danom úseku povolená, pričom neskoro reagoval na pohyb chodcov, čo vyplýva zo záverov odborného vyjadrenia uvedené na str. 14 Odborného vyjadrenia. Rovnako tak súd pri svojom rozhodovaní nebral do úvahy stanovisko Krajskej prokuratúry v Žiline zo dňa 16.11.2015, ktorá po preskúmaní podnetu zo dňa 09.09.2015 skonštatovala, že príčinou vzniku dopravnej nehody zo dňa 08.01.2015 bola oneskorená reakcia vodiča vozidla. Sťažovateľ v ďalšom poznamenal, že právny názor trestného odboru Krajskej prokuratúry v Žiline je vecne správny v súlade s ustálenou judikatúrou v obdobných prípadoch. Rovnako tak poukázal aj na prebiehajúce trestné konanie vedené voči vodičovi motorového vozidla ČVS: ORP-14/DI-DK-2016. Zároveň uviedol, že v súlade s koncentráciou trestného konania sa mala prípadná spoluvina sťažovateľa na vzniku dopravnej nehody prejednať v dotknutom trestnom konaní.

19. Na základe uvedeného navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si sťažovateľ uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v kasačnom konaní vo výške 74,58€.

20. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril v podaní zo dňa 04.01.2017, v ktorom uviedol, že v kasačnej sťažnosti nie sú uvedené nové skutočnosti, ku ktorým by bolo potrebné sa osobitne vyjadrovať. Žalovaný zotrval na svojich doterajších vyjadreniach, ktoré sú už zdokumentované v príslušných spisových materiáloch a v plnom rozsahu sa stotožnil s názorom krajského súdu vyjadrenom v napadnutom rozsudku.

21. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 1 S.s.p.), je prípustná (§ 439 S.s.p.) a bola podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 1 S.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28. februára 2018 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

22. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal ochrany svojich práv proti rozhodnutiu žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-3/2016 zo dňa 05.02.2016, ktorým zamietol odvolanie sťažovateľa a potvrdil rozhodnutie orgánu verejnej správy prvej inštancie č. ORPZ-DK-ODI4-P-70/2015 zo dňa 29.10.2015, ktorým bol sťažovateľ uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona o priestupkoch s tým, že od uloženia sankcie sa podľa § 11 ods. 3 zákona o priestupkoch upustilo, pretože k náprave sťažovateľa ako páchatel'a postačilo samotné prejednanie priestupku.

Podľa § 11 ods. 3 zákona o priestupkoch, od uloženia sankcie možno v rozhodnutí o priestupku upustiť, ak k náprave páchatel'a postačí samotné prejednanie priestupku.

Podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona o priestupkoch, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda, pri ktorej inému ublíži na zdraví alebo inému spôsobí škodu na majetku.

Podľa § 57 ods. 2 zákona o priestupkoch, spoločné konanie sa uskutočňuje tiež proti všetkým páchatelom, ktorých priestupky spolu súvisia a ktoré prejednáva ten istý orgán. Na urýchlenie konania alebo z iného dôležitého dôvodu možno vec niektorého páchatela priestupku vylúčiť zo spoločného konania.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o cestnej premávke, chodci, ktorí prechádzajú cez priechod pre chodcov, musia brať ohľad na vodičov prichádzajúcich vozidiel najmä tým, že neprechádzajú jednotlivo, ale v skupinách. To platí aj voči vodičom odbočujúcim na cestu, cez ktorú chodci prechádzajú. Chodec nesmie vstupovať na vozovku, a to ani pri použití priechodu pre chodcov, ak vzhľadom na rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúcich vozidiel nemôže cez vozovku bezpečne prejsť. Iným účastníkom cestnej premávky ako chodcom je používanie priechodu pre chodcov zakázané, ak v § 55a ods. 2 nie je ustanovené inak.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o cestnej premávke, mimo priechodu pre chodcov sa smie cez vozovku prechádzať len kolmo na jej os. Chodci smú prechádzať cez vozovku mimo priechodu pre chodcov, len ak s ohľadom na vzdialenosť a rýchlosť jazdy prichádzajúcich vozidiel nedonúti ich vodičov na zmenu smeru alebo rýchlosti jazdy.

Podľa § 53 ods. 4 zákona o cestnej premávke, pred vstupom na vozovku sa chodec musí presvedčiť, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva, a len čo vstúpi na vozovku, nesmie sa tam bezdôvodne zdržiavať ani zastavovať. To platí na priechode pre chodcov i mimo neho. Chodec nesmie prekonávať zábradlie ani iné zábrany.

Podľa § 35 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, výpoveď môže odoprieť ten, kto by ňou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo blízkym osobám; ich výpočet sa spravuje Občianskym zákonníkom.

23. Kasačný súd z obsahu administratívneho spisu žalovaného (zo Správy o výsledku objasňovania priestupku č. ORPZ-DK-ODI1-P-2/2015 zo dňa 10.04.2015) zistil, že dňa 08.01.2015 došlo v čase 17.10 hod. na ceste č. I/78 v obci Rabča k dopravnej nehode, a to tak, že došlo k stretu nákladného motorového vozidla (vodič J. Y.) s chodcami (W. T., L. T.), pričom vykonaným šetrením, bolo preukázané, že sa jednalo o dopravnú nehodu zavinenú spoluvinou vodiča vozidla a chodcov prechádzajúcich cez cestu mimo priechodu pre chodcov v obci bez reflexných prvkov za zníženej viditeľnosti. Na podklade uvedenej správy o výsledku objasňovania priestupku začal orgán verejnej správy prvej inštancie konanie o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, zo spáchania ktorého bol podozrivý sťažovateľ.

24. Vychádzajúc z výsledkov šetrenia (predovšetkým Správa o výsledku objasňovania priestupku č. ORPZ-DK-ODI1-P-2/2015 zo dňa 10.04.2015; Záznamy o podaní vysvetlenia jednotlivých účastníkov konania č. ORPZ-DK-ODI1-P-2/2015 zo dňa 21.01.2015, zo dňa 09.01.2015, zo dňa 04.02.2015 a zo dňa 07.02.2015; Záznam dopravnej nehody č. ORPZ-DK-ODI1-P-2/2015 zo dňa 08.01.2015; Zápisnica o obhliadke miesta dopravnej nehody č. ORPZ-DK-ODI1-P-2/2015 zo dňa 08.01.2015; Zápis o dychovej skúške vodiča zo dňa 08.01.2015; Záписы o dychovej skúške chodca zo dňa 08.01.2015; Odborné lekárske vyjadrenie č. 23/2015 zo dňa 10.04.2015; Odborné vyjadrenie č. 25/2015 zo dňa 27.02.2015; výsledky ústneho pojednávania zo dňa 09.06.2015 a dňa 20.08.2015, fotodokumentácia a ďalšie listinné dôkazy) vydal orgán verejnej správy prvej inštancie rozhodnutie č. ORPZ-DK-ODI4-P-70/2015 zo dňa 29.10.2015, v ktorom rozhodol, že sťažovateľ dňa 08.01.2015 okolo 17.10 hod. v obci Rabča, ulica Hlavná pri prechádzaní cez št. cestu I. triedy č. 78, km 32,300 v smere z ľava do prava smerom k predajni KAJO TEX z pohľadu vodiča za zníženej viditeľnosti ako chodec spoločne s manželom mimo priechodu pre chodcov, vstúpil na vozovku, aj napriek tomu, že vzhľadom na rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúcich vozidiel nemohol cez vozovku bezpečne prejsť, pred vstupom na vozovku sa nepresvedčil, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva a s ohľadom na vzdialenosť a rýchlosť prichádzajúceho vodiča vozidla tov. zn. Škoda Roomster Praktik, evidenčné číslo E. J. Y., ktorý viedol

vozidlo v smere jazdy Oravská Polhora-Námestovo, ktorý v reakcii na vzniknutú situáciu zmenil smer a rýchlosť jazdy a následne došlo k stretu ľavou prednou časťou uvedeného osobného motorového vozidla s jeho osobou, mimo vozovku a následne vodič narazil do oplotenia rodinného domu č. XXX. Následkom tohto konania chodci utrpeli zranenia nad 7 dní. Požitie alkoholu vodičom vozidla tov. zn. Škoda Roomster Praktik, evidenčné číslo E. J. Y. nebolo zistené, taktiež u sťažovateľa požitie alkoholu zistené nebolo. Požitie alkoholu bolo zistené u druhého chodca s nameranou hodnotou 0,37 mg na liter vydychnutého vzduchu. Sťažovateľ týmto svojim konaním porušil ustanovenie § 53 ods. 2, ods. 3, ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke (ďalej len „zákon o cestnej premávke“), a preto bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona o priestupkoch, pričom od uloženia sankcie sa podľa § 11 ods. 3 zákona o priestupkoch upustilo, pretože k náprave páchatel'a postačilo samotné prejednanie priestupku. Rozhodnutie odôvodnil tým, že na základe vykonaných dôkazov, ktoré boli zistené a získané zákonným spôsobom, ako aj z výsledkov ústneho pojednávania o priestupku mal za preukázané, že sťažovateľ ako obvinený z priestupku svojim konaním spáchal priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona o priestupkoch.

25. Na podklade podaného odvolania voči rozhodnutiu orgánu verejnej správy prvej inštancie rozhodol žalovaný tak, že odvolanie sťažovateľa zamietol a prvoinštančné správne rozhodnutie potvrdil dôvodiac, že prvoinštančný orgán verejnej správy zistil presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom mal k dispozícii podklady potrebné pre rozhodnutie. Získané dôkazy sú dôveryhodné, navzájom si neodporujú a potvrdzujú skutkový stav veci s tým, že dôkazy tvoriace priestupkový spis postačovali orgánu verejnej správy prvej inštancie na vydanie rozhodnutia. Toto rozhodnutie má taktiež všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia v zmysle § 47 Správneho poriadku. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a predloženého priestupkového spisu žalovaný nezistil zákonné dôvody, ktoré by odôvodňovali zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia.

26. Krajský súd rozhodujúci o správnej žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného žalobu zamietol. Z odôvodnenia rozsudku správneho súdu vyplýva, že krajský súd dospel k záveru, že závery znaleckého dokazovania jednoznačne preukázali, že k dopravnej nehode došlo okrem iného aj zavinením sťažovateľa, preto rozhodnutie žalovaného a prvoinštančné rozhodnutie, ktorým orgán verejnej správy uznal sťažovateľa vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky v súvislosti s porušením § 53 ods. 2, 3 a 4 zákona o cestnej premávke považoval za súladné so zákonom a vychádzajúce z riadne zisteného skutkového stavu, ktorý má oporu v dostatočnom vykonanom dokazovaní.

27. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že kasačná sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku krajského súdu sa podstatne neodlišovala od dôvodov podanej žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, s ktorej dôvodmi sa krajský súd v plnom rozsahu vysporiadal a jeho skutkové zistenia aj právne závery považuje kasačný súd za vecne správne.

28. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal, že krajský súd nesprávne právne posúdil postup orgánov verejnej správy, ktoré nepostupovali správne, ak nevedli spoločné konanie a nezákonne umožnili vodičovi J. Y. odoprieť svoju výpoveď. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v súvislosti s namietanými skutočnosťami stotožnil s právnym záverom krajského súdu, ktorý v napadnutom rozsudku uviedol: „23. K žalobnému bodu, v ktorom žalobkyňa tvrdila, že došlo k procesnému pochybeniu správneho orgánu prvého stupňa, ktorý neprejednal priestupkové veci týkajúce sa dopravnej nehody vo vzťahu k všetkým účastníkom dopravnej nehody (k žalobkyni, jej manželovi a vodičovi motorového vozidla J. Y.) v jednom konaní, krajský súd konštatuje, že boli splnené podmienky § 57 zákona č. 372/1990 Zb. v znení účinnom k 31.12.2015 (v čase konania prvostupňového správneho orgánu), aby správny orgán viedol spoločné konanie. Napriek tejto skutočnosti krajský súd, po oboznámení sa s obsahom predloženého administratívneho spisu, napadnutého rozhodnutia a rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu nezistil, že by postupom správneho orgánu došlo k vade konania, ktoré má vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, keď je výlučne v kompetencii správneho orgánu a jeho správnej úvahe, či konkrétnu vec prejedná v spoločnom konaní, alebo veci vylúči na samostatné konania, čo je

výlučne na úvahe správneho orgánu a je vecou vedenia správneho konania. .... 28. Krajský súd konštatuje, že správny orgán nemôže žiadnymi donucovacími prostriedkami svedka, ktorý sa dostaví na základe riadneho predvolania pred správny orgán a v súlade so zákonom je poučený, donútiť vypovedať. Ani priestupkový orgán nemal prostriedky, keďže mu takéto prostriedky zákon nedelegoval, aby „vynucoval“ výpoveď svedka. Z tohto dôvodu je potom bez relevancie argument, že svedok v rozpore so zákonom odoprel vypovedať, keď „donútenie svedka vypovedať“, zo strany priestupkového orgánu, nemá oporu v zákone, naviac krajský súd poukazuje, že svedok, okrem toho, že odmietol vypovedať aj zotrval na doterajších výpovediach a považoval ich za pravdivé.“

29. Kasačný súd konštatuje, že v konaní má za nesporné preukázané, že sťažovateľ sa priestupku dopustil tak, ako to bolo ustálené orgánmi verejnej správy - orgány verejnej správy, a teda aj žalovaný, správne vyhodnotili dôkazy a zistili, že sťažovateľ sa svojím konaním dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona o priestupkoch. Rovnako správne postupovali, ak priestupok neprejednali v spoločnom konaní a ak vodiča J. Y. „nedonútili“ vypovedať ako svedka. Kasačný súd považuje za dôležité zdôrazniť, že v prerokúvanom prípade len tvrdenia sťažovateľa, ktorý namietal nesprávne právne posúdenie veci stáli proti dôkazným prostriedkom obsiahnutým v spisovom materiáli, ktoré v zásade neboli spochybnené. Kasačný súd má zato, že krajský súd dospel k správnym a nepochybným záverom o zákonnosti rozhodnutia žalovaného i jemu predchádzajúceho rozhodnutia orgánu verejnej správy prvej inštancie. Nemožno nič vyčítať krajskému súdu, ktorý sa podrobne zaoberal všetkými žalobnými námietkami a dospel k správnejmu názoru, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného nedošlo k porušeniu zákona, pričom svoj právny záver, s ktorým sa kasačný súd stotožnil, aj náležitým spôsobom odôvodnil.

30. Kasačný súd zdôrazňuje, že sťažovateľ nevyvrátil žiadnym hodnoverným spôsobom skutočnosti a skutkový stav, ktorý bol zistený orgánmi verejnej správy, a s ktorými sa stotožnil aj krajský súd, a preto za takýchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru kasačného súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu veci. Preto, ak krajský súd dospel k záveru, že skutkový stav veci bol v správnom konaní spoľahlivo zistený a postup ako aj rozhodnutia orgánov verejnej správy v oboch inštanciách považoval za vydané v súlade so zákonom, bolo potrebné rozhodnutie súdu, ktorým zamietol žalobu sťažovateľa, považovať za správne.

31. Kasačný súd sa tak v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami orgánov verejnej správy ako aj s ich právnym posúdením, v konaní, ani v rozhodnutiach týchto orgánov nezistil porušenie žiadneho z ustanovení Správneho poriadku ani iného právneho predpisu. Správne rozhodnutia oboch inštancií obsahujú všetky náležitosti v zmysle § 47 Správneho poriadku, výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, v odôvodnení orgány verejnej správy uviedli skutočnosti, ktoré boli podkladom rozhodnutia, akými úvahami boli vedení pri hodnotení dôkazov a ako sa vyrovnali s návrhmi a námietkami sťažovateľa a s jeho vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

32. V zmysle uvedeného považuje kasačný súd zistenie skutkového stavu na posúdenie veci za dostačujúce. Kasačný súd uvádza, že rovnako má za nesporný skutkový stav tak, ako ho v podrobnostiach opísal krajský súd v preskúmanom rozhodnutí. Kasačný súd po oboznámení sa s pripojeným súdnym a administratívnym spisom musí konštatovať, že v predmetnej veci nebolo možné postupovať inak, ako súhlasiť so závermi prijatými krajským súdom v napadnutom rozhodnutí, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom, nakoľko krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil, a s ktorými sa kasačný súd v celom rozsahu stotožňuje (viď vyššie).

33. Kasačný súd dospel zhodne ako krajský súd k záveru, že orgány verejnej správy oboch inštancií postupovali v danej veci v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si zadovážili dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležitým spôsobom zistili skutkový stav a aplikáciou relevantných zákonných ustanovení zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver, a preto krajský súd nepochybil, keď žalobu sťažovateľa zamietol.

34. Pokiaľ teda, krajský súd vyhodnotil námietky sťažovateľa proti rozhodnutiu žalovaného za nedôvodné a rozhodnutie žalovaného považoval za súladné so zákonom a žalobu sťažovateľa podľa § 190 S.s.p. zamietol, kasačný súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením jeho rozhodnutia.

35. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľa sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

36. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, nárok na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a rovnako aj žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.).

37. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.